

În pag. 2

**CĂLĂTORIE
ÎN LUMEA
ELEVILOR**

În pag. 3

● **PROPUNERI PRIVIND ORGANIZAREA
JUDEȚELOR ȘI A MUNICIPIILOR**
● **Publicul și teatrul**

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXIV, SERIA II, NR. 5820 | 4 PAGINI — 25 BANI | MIERCURI 7 FEBRUARIE 1968

DEZBATERI PE MARGINEA
MĂSURILOR PRIVIND

MUNCA EDUCATIVĂ ÎN RÎNDUL TINERETULUI

CULTIVAREA VOCATIEI

MIRON NICOLESCU

Președintele Academiei Republicii Socialiste România

bute să fie un adevărat prospector al vocațiilor și un sprijinitor devotat al acestora. Și-i revin în această privință sarcini mari și organizației de tineret, care — așa cum s-a subliniat în recenta Hotărâre a C.C. al P.C.R. — va trebui să facă din cultivarea pasiunii pentru știință și tehnică

unul din obiectivele sale fundamentale. În această muncă, de depistare trebuie să se întrebunțeze toate mijloacele pentru a înlăuna armura cu care unele elemente mai timide, mai puțin expansive se izolează de mediul înconjurător, spre a-și proteja viața lor interioară. Sint vocații

(Continuare în pag. a III-a)

„Siluete” suprapuse la... Mamaia

Foto: ION CUCU

PRODUSE NOI

În primele zile ale acestui luni, industria noastră constructoare de mașini a anunțat intrarea în fabricație a unor noi produse.
La Uzinele „Grivița Roșie” au fost realizate primele vagoane cisternă de 90 mc pentru transportul bitumului și al altor produse petrochimice. Folosind metode moderne de construcție realizatorii acestui tip de vagon au economisit importante cantități de metal, ceea ce a făcut ca greutatea lui să fie egală cu cea a vagoanelor de 60 mc.
Tot în Capitală, la Uzinele „Timpuri Noi” a fost realizat electrocompresorul E. C.-10, folosit la lucrări de foraj, precum și la producerea aerului comprimat. El se caracterizează printr-un randament ridicat și o mare rezistență în exploatare.
Prin începerea lucrărilor la un nou tip de vas — remorcherul de 1600 c.p., pe șantierul naval din Brăila, numărul de vase construite în țară de la începutul cincinalului a ajuns la 50.
Pentru agricultură, Uzina mecanică din Plopieni a realizat un plug special folosit la săparea canalelor de irigații.
(Agerpres)

Colocvii

DESPRE IDEAL

Sen Alexandru

Stringeam material pentru o carte ai cărei eroi urmau să fie elevii ultimei clase de liceu. Umblam prin școli, participam la ore, citeam zeci și zeci de scrisori, răspunsuri la anumite întrebări pe care le puneam sau mai exact le sugeram meditației viitorilor mei eroi. Dar mai ales le discutam.
Despre o asemenea discuție îmi amintesc acum. Eram patru, Mircea B., elev la liceul „Mihai Viteazul”, Adrian F. de la „Spiru Haret” și cei ce povestește azi cele ce s-au spus atunci.
Discuția s-a urmat încet, așa cum se întâmplă când oamenii se știu subiect al observației

cuiva și vor să iasă cât mai bine; am pornit de la altele pe care nu mi le mai amintesc, știu numai că mergeam pe o stradă nemaipomenit de lungă, printre șiruri nesfârșite de blocuri în construcție și că ne-am surprins deodată voiciferind și întreprindându-ne, construind și „desființându-ne” argumentații, toate acestea înscrindându-se în conturul unui subiect destul de dificil, care ar putea fi aproximativ rezumat ca fiind „idealul în viață”, sau „despre necesitatea unui ideal în viață”; sau, mai curând, cu un semn de între-

bare: „se poate trăi fără un ideal în viață?”
Acum când încerc să reconstitui cele discutate ajutându-mă și cu unele însemnări pe care le-am făcut în aceeași seară cred că această peripatetică încredințare de puncte de vedere s-a desfășurat cu aproximație astfel:
Adrian F. — Taci, domnule, taci odată, nu înțelegi? Așa-mi trebuie dacă mă apuc să discut cu unul de la uman... fraze, fraze și iar fraze, nu se mai satură de metafore și asetea... cum le spune... personificări sau mai știu eu cum. Dacă discuti cu mine te potesez lăși să-ți definești termenii, să precizezi clar ce în-

Consiliul de Stat al Republicii Socialiste
România

DECRET Pentru convocarea Marii Adunări Naționale

În temeiul art. 64 pct. 1 din Constituție,
Consiliul de Stat al Republicii Socialiste România

DECRETEAZĂ:

Articol unic. Marea Adunare Națională se convoacă în a noua sesiune, extraordinară, a celei de a V-a legislaturi, în ziua de 15 februarie 1968, ora 10 dimineața.

Președintele
Consiliului de Stat,
NICOLAE CEAUȘESCU

ÎNȚILNIRE ÎNȚRE TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU ȘI TOVARĂȘUL ALI YATA

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, împreună cu tovarășii Chivu Stoica, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., Manea Mănescu, membru supliment al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., s-a întâlnit în cursul zilei de marți cu tovarășul Ali Yata, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Marocan, care, la invitația C.C. al P.C.R., face o vizită în țara noastră. A participat tovarășul Constantin Vasiliu, adjunct de șef de secție la C.C. al P.C.R.
Cu acest prilej a avut loc un schimb de păreri asupra unor probleme actuale ale situației internaționale, ale mișcării comuniste și muncitorești, precum și asupra dezvoltării continue a relațiilor frățeste dintre P.C.R. și P.C.M.
Întîlnirea s-a desfășurat într-atmosferă tovarășească, de căldură prietene.
*
Seara, tovarășul Nicolae Ceaușescu a oferit o masă în cinstea oaspetelui.

CÎND N-AI TIMP Să fii erou

Ing. ION MOLDOVAN

VICTOR APOSTU

Linii tehnologice date în exploatare

Doi noi linii tehnologice de fabricație, de concepție românească, au fost date în exploatare la Fabrica de sticlă din Avrig. Ele sînt înzestrate cu agregate speciale de șlefuit, turneluri de uscare cu raze infraroșii, instala-

(Agerpres)

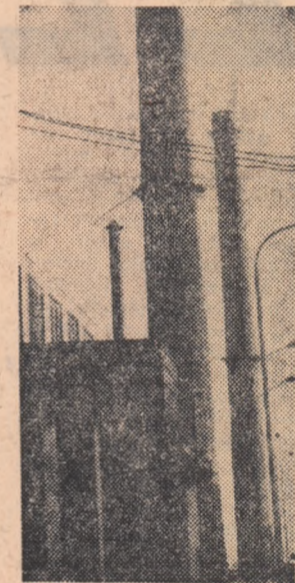
În toate discuțiile pe care le-am avut la comitetul U.T.C. ca și la direcția generală a Combinatului siderurgic din Galați, ori de cîte ori a venit vorba despre laminor, numele a doi oameni au fost întotdeauna pomenite. Lăcătușul de întreținere Victor Apostu și șeful laminorului, ing. Ion Moldovan.
De ce? M-am dus să-i cunosc.

L-am întâlnit pe Victor Apostu la vestiar. Era tocmai ora intrării în schimb. În laminor, am intrat împreună.
Laminorul? O hală uriașă de peste un kilometru plină de mașini, de cuptoare. Marcarile de mărmi impresionante iau din cuptoarele, ce se deschid cu ușurința unui port figaret, lingouri incandescente de 80 tone pentru a le băga în fâlcile flămînde ale unui uriaș, care le turtește, le întinde, precum copiii lutul de Caloieni. Totul dogorește, se învîrte, se mișcă. Vitezele liniare, fără accelerații brusce, dimensiunile agregatelor, trudează forțele colosale ce se înfruntă în valuri. Apostu îmi spune că a alerga aici herghelii de cai putere, adunați în peste 30.000 tone de utilaje.

Biografia gălățeanului Victor Apostu e luminos de simplă.
S-a născut în comuna Vulturul, raionul Focșani. De aici a plecat cu 4 ani în urmă cînd a intrat în școala profesională a combinatului. Are 20 de ani, profesia: lăcătuș de întreținere la laminor, fluxul I, la cold, schimbul B. Locuiește în Tiglina. Atribuțiile de serviciu: funcționarea perfectă a citorva mii de tone

ION ȘERBU

(Continuare în pag. a III-a)

„Paralele” verticale (Uzina de mașini grele-București)

Laborator pentru cercetarea performanțelor transformatoarelor

La Uzina „Electroputere” din Craiova a început construcția unui laborator destinat efectuării de încercări la tensiuni alternative de 1.200.000 volți și tensiuni de impuls de 2.400.000 volți. În final, aici vor putea fi efectuate încercări la tensiuni apropiate de cele ale fulgerelor — 4.200.000 volți.
Laboratorul, construit din elemente prefabricate din beton, va fi cel mai mare de acest gen din țară.
(Agerpres)

'68 anul olimpic

30.000 DE TRANDAFIRI

De la Grenoble, FĂNUȘ NEAGU transmite:

Astăzi, la Grenoble, în Alpii francezi împodorați de zăpezi numai cîte piscuri a nins cu petale de trandafiri și o armată uriașă de muzicanți (instrumentele de alamă cu care s-au vestit deschiderea celei de a 10-a ediții a marilor olimpiade de iarnă. La această uluitoare superproducție în culori (11.200 de artiști) au luat parte 60.000 de spectatori, 1.377 de sportivi și 3.000 de ziaristi (observați că numărul ziaristilor crește vertiginos — un corresponsent american anunță că pe lângă fiecare sportiv venit la Grenoble dau din mîni doi ziaristi și jumătate). Președintele de Gaulle și Dl. Avery Brundage — președintele Comitetului Olimpic Internațional — au primit defilarea celor 37 de delegații din 5 continente și au aplaudat în rînd cu noi fanțazia și ingeniozitatea organizatorilor. Grenoble va intra în istoria olimpiadelor moderne ca orașul în care trompete de argint, fîmbale și tambure au smat adînc cerind lumii ca în această perioadă, cînd în locurile unde a sîngerat rezistența franceză se întrec lămurii de flacăra bucuriei campionii atîtor țări, să întrerupă războaiele — să fie 12 zile de înțelegere, de dragoste, de pace și de noblețe.
Parada desfășurată pe stadionul olimpic — unde de astăzi despletite buclele flăcărului olimpic sub care ștorul francez Leo Lacroix a rostit jurămîntul în numele tuturor concurenților exprimîndu-și gîndul fîcărui de a se întrece cavalereste — a fost o sărbătoare a culorilor, dulce, armonioasă și veselă.
Salve de tun, timpane foudruite de artiști, parașute și trandafiri (chiar și din serele de la Codlea) și avioane care au intrat sub cerul lîmpez de ploaia căzută în cursul dimineții, 5 drumuri de pulbere ca 5 brite de curcubeu, vorbind
(Continuare în pag. a III-a)

Alain Calmat suie cu pas sigur cele 90 de trepte ale monumentalei scări în vîful căreia se află poartul de argint unde va arde flacăra olimpică.

Clătore

RAPORTUL- SPECIALIZARE CULTURĂ GENERALĂ ÎN ANII DE LICEU

Generația celei de-a doua jumătăți a secolului XX, atrasă ca de un miraj de cuceririle contemporane științifice și tehnice, se profilează — întemeiat sau din falsă intuiție — foarte de timpuriu pentru o specialitate ori alta. Astfel, astfel, în procesul de „specializare” care începe încă de pe băncile liceului, încurajat pe de-o parte de familie iar pe de altă parte chiar de experimentele care au loc de citiva ani în sistemul nostru de învățământ liceal. Ce atitudine trebuie să adoptăm față de acest fenomen? Și mai ales de pe ce poziție să ne exercităm influența asupra elevilor: să-i încurajăm ori să le stăvilim avântul cu ajutorul zicalilor, „fice” care lucru trebuie făcut, la timpul său?”. Problema este mult prea complexă pentru a putea fi rezolvată linear și nici un fel de directive nu pot fi de natură să stăvilească interesul tinerii generații față de evoluția profesională, una mai îmbietoare decît alta, care apar în tabloul productiv al societății contemporane. De fapt, adepții o asemenea poziție, ne-am pune chiar de-a curmezeala unui imperativ al epocii noastre, atât de avidă de specialiști. După cum, dacă am încuraja această tendință, fără nici un fel de rezerve, am contribui la sărăcirea spirituală a generației care nu este incredentă spre educare, la formarea unui soi de roboti perfecți, în profesie, dar opaci la celelele mari probleme ale umanității, insensibili la tot ce intră în relație directă cu cimpul lor de activitate. Ar mai fi o soluție: să ne obosim de elevii, repetându-le că liceul este instituția care pune bazele culturii generale indispensabile oricărui specialist, indiferent de domeniul în care lucrează, și că el trebuie să folosească pe deplin în acest scop anii pe care îi petrec în liceu. Dar vom fi convinși? Parcă mai mult decît precedentele, tinerii din generația noastră sînt mai în vîrstă, sînt „roboti” argumentului, solid și inatocabil, singurul de natură să-l convină și să-l cucerească. Cunoașterea acestei tendințe și a poziției care este de a se adopta față de tendința spre specializare manifestată de unii elevi. Dar, mai întîi, trebuie făcute anumite diferențieri: sînt elevi realment talentați, și care au destul de devreme seama de aptitudinile lor, alții, de asemenea bine dotați, dar care n-au încă constința de sine și o categoric care și dirijeză interesele în funcție de modalități de muncă, „poartă” matematică? sînt matematicieni, apar descoperiri spectaculoase în domeniul biologiei? se pasionează de studiile biologice și așa mai departe. Toți nu este să descopereți o rezolvare și o poziție în preferințele elevilor și pe această bază să-i stabiliți atitudinea; abia după aceea îi poți convinge asupra independenței dintre științe și de celelalte activități pentru viață, pentru viitorul profesione.

În liceul nostru funcționează de doi ani o clasă cu profil special de fizică. De cum au fost recrutați pentru această clasă, elevii s-au și considerat viitori specialiști, au început să privească cu oarecare superioritate celelalte discipline școlare, să se autoabsolve de obligația de a se pregăti bine la toate obiectele. Nu avea nici un zădărnici convingem de contrariu: poate, într-adevăr, în vom înținti peste ani pe acești elevi în rândurile oamenilor de știință. Am socotit că obligația noastră este să le dezvoltăm legătura fizică cu alte științe, să le formăm calitățile morale indispensabile viitorului om de știință. În acest scop, ne-au servit pe deplin științele umaniste. Istoria, geografia, filozofia, literatura, predate cu talent, folosesc nu numai la îndeplinirea rolului informativ pe care îl are școala, ci și la asigurarea caracterului ei formativ în construirea viitoare personalității. E de prisos să adug că elevii din această clasă se situează astăzi printre fruntașii la învățătură, iar mulți dintre ei sînt membri ai societății literare din școală, au produse publicate în revistă, comentate în cenele. Pasionați pentru fizică și realitate, dar una e dacă pui umălele lor însuși în acest domeniu, nu l-a împiedicat să studieze istoria patriei și a omenirii, literatura, le stimulează interesul pentru însușirea limbilor străine.

De îndinde de specializare timpurie nu se observă doar la elevii din clasele care, prin profilul lor își propun chiar a acest scop. În orice colectiv vom descoperi elevi cu preocupări deosebite într-un domeniu ori altul. Iată, de pildă, la fel de nefructoasă pentru formarea lor viitoare este și lipsa de interes a unimanților față de științele matematice, fizică, chimie, literă. Lăsînd la o parte faptul că în viitor, ei chiar de a-

ÎN LUMEA

ELEVILOR

Cercul și formațiile artistice școlare (de teatru, de dansuri, de muzică ușoară, cercuri „prieteni ai muzicii”, foto sau de arte plastice) contribuie uneori la alegerea viitoare profesioni, altele, la întregirea orizontului intelectual al liceanului. Interesul pentru aceste preocupări de ordin artistic, interes dublat sau nu de preocupări științifice, este o caracteristică a generației noastre culturale, a unor tradiții valoroase ale școlii românești. Constatată fiind pasiunea sinceră pentru teatru a elevilor, am căutat să descoperim cauza rezultatelor, de cele mai multe ori medicore, a spectacolelor școlare.

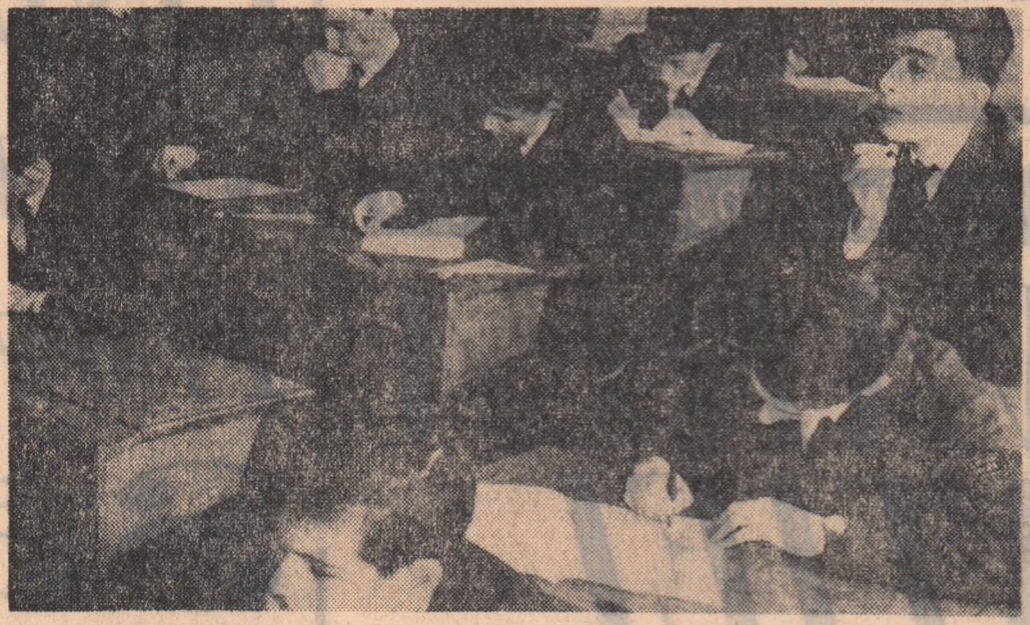
În primul rând, inexistența unui repertoriu dramatic desprinde tinerii și pentru tineret determină lipsa de continuitate în activitatea teatrală din școli, sau chiar renunțarea la aceasta. O altă problemă care se impune cu acuitate este aceea a instructorului; funcțiile reclamate calități de registru, psiholog și pedagog în același timp este deținută de obicei de persoane fără o pregătire completă.

Succesele obținute și talentele acestorși afirmate (astăzi studenții la Institutul de Teatru, Valeria Marian, Alimé Iacobescu sau actori cunoscuți ca Melania Cîrje, Dan Tufaru, Florian Piteu) de cercul dramatic al Liceului „Gh. Lazăr” în cei cinci ani cînd activitatea i-a fost condusă de

CLASIC ȘI MODERN ÎN PROFILUL CERCURILOR ȘCOLARE

Nu demult, telespectatorii elevi le-a fost oferită o interesantă surpriză: cunoștința cu... „Mașina examenilor” — originală construcție cibernetică realizată de membrii cercului școlar de mașini de calcul de la Liceul „Unirea” din Brașov. Acest cerc — încă unie în țară — a apărut cu patru ani în urmă, ca un răspuns multiplu și metodic conceput de entuziasmul profesor de fizică Ladislau Muransky, pentru satisfacerea interesului neistovit măturisit de elevi în legătură cu secretele fabuloaselor realizări contemporane ale ciberneticii. S-a format și lucrează într-o manieră „simbolică”, intrucît problemele ce constituie obiectul curiozității școlare nu puteau fi înțelese fără sinteza unor temeinice cunoștințe de fizică și matematică. Astfel — începînd încă din clasa a IX-a! — membrii cercului își însușesc „limbajul” matematic necesar pentru a porni la drum către cibernetică: elemente de logică matematică, circuite logice, ABC-ul teoriei algebrice a schemelor cu contacte și relee, noțiuni de electronică. Treptat, au trecut la apl-

interesant familiarizați cu ele prin activitățile de informare ale cercului științific școlar, ca profesioniști ale viitorului. Pentru asemenea preocupări — susține prof. L. Muransky — este deosebit de prematur să inițiem cercuri de sine stătătoare — se cere un nivel de cunoștințe de specialitate foarte ridicat pentru o activitate de amploare, organizată într-o suită de acțiuni corelate printr-un ciclu cu durată de 2-3 ani. Dar pot constitui atrăgătoare sectoare de interes pentru activitatea cercurilor „tradiționale” de chimie, fizică, matematică. Vreme îndelungată asemenea cercuri își pot extrage problemele de studiu și prin referiri la astrofizică sau la variatele posibilități de aplicație ale ultrasunetelor, lasere-

În întreaga țară au avut loc concursuri școlare de matematică, fizică, chimie și literatură română. În imagine concurenții din liceele bucureștene.

Foto: O. PLECAN

SCURTĂ BIOGRAFIE A CLUBULUI NOSTRU

Clasa a XI-a C a Liceului nr. 2 din Sighișoara are un club al său. „Clubul nostru” — așa l-au numit elevii. Ideea inițială a fost poartă a unui singur elev, dar acum nimeni nu-și mai amintește; clubul a devenit ideea tuturor. Sîmbăta, timp de 3-4

ore se înfășe la școală toți colegii.

Aici, îi așteaptă o discuție interesantă, intimă, chiar dacă tema e poate mai pretentioasă. O discuție despre ce gîndeste tineretul în legătură cu teatrul modern, o alta despre frumos, ori despre furturile zburătoare. Uneori discuțiile se prelungează, dar nimeni nu măsoară timpul, furat de idei, de păreri exprimate. Urmează... Poate dans, pentru cine vrea să danseze (muzica magnetofonului cîntă tot timpul); poate șah. Sau, dacă intervine un eveniment, micul program al clubului capătă cu totul alt profil. Așa cum a fost cu sîrbătorirea zilei de naștere a unei colege. Sau cu carnavalul clubului, de la care n-au lipsit costumele, tumbola, serpentinele, dansul, jocurile de societate...

La clubul lor, elevii au învățat să danseze, își întăresc relațiile de prietenie, colegialitate; în clasă există o atmosferă intimă, solidă, care nu poate fi creată numai pe parcursul oraului școlar.

Clubul mai are de „atrît” doi ani, pînă la bacalaureat și vom mai avea poate ocazia să-i înfășăm biografia în întregime pentru că ideea organizației U.T.C.

de aici poate sluji ca model și pentru alte organizații.

Sub impresia biografiei de un an a „clubului nostru” iată-ne la o discuție cu 15 elevi ai celor două licee sîghişorene — tot despre timpul liber, evident.

Le-am pus destul de multe întrebări (Cum v-ați petrecut sîmbăta duminică? Cînd ați dansat ultima oară, unde? Care a fost ultima organizație la care v-ați adresat în viața voastră? Știți de astăzi — joi — ce veți face sîmbăta și duminică? Cum ar arăta o zi ideală din punct de vedere al timpului liber?) încercînd să obținem răspunsuri foarte diverse. Dar, deși avem de-a face cu elevi dintre cei mai buni, ageri și, în general, plini de idei, ne-au repetat aproape adinea aceleași răspunsuri, jignîndu-ne pe undeva că situația de fapt îi silește să ne răspundă, ca mici excepții, stereotip: „Sîmbăta am vizionat filmul „Așonice extaz”. „Duminică mi-am făcut lecțiile, m-am plimbat, m-am uitat la televizor, am citit o carte”. „Ultima oară am dansat la adunarea generală de alegeri”. „Ce vom face sîmbăta și duminică? Încă nu știm”. Invitații cer mai multe întrebări și câteva excepții, nimeni nu și-a amintit de o asemenea invitație.

Monotonia, plictiseala, coexistența alături de ideea generoasă a organizației U.T.C. din clasa a XI-a C, la celelalte clase ale aceluiași liceu unde își desfășoară activitatea „clubul nostru”. Coexistă, deși elevii ar fi încantați să aibă, pe grupe de clase sau chiar pe licee, un club al lor, permanent, care să-și extindă activitatea și-n vacanțe, fiind sursă de activități recreative. Posibilități există: cele două licee au cursuri numai dimineața și câteva clase pot deveni „ad-hoc” săli de club pentru câteva ore, cu investiții modeste. O sală în care muzica să fie permanentă și ajutorul magnetofonului ori a unei orchestre a elevilor — o sală cu șah și jocuri distractive, o sală de lectură, care să suplinească faptul că unica bibliotecă din oraș nu le satisface elevilor dorințele. Undeva, cercul dramatic al clubului și-ar putea desfășura repetițiile; în altă parte ar putea funcționa cercul de inițiere în dansurile moderne. Clubul ar putea fi „cedat” unor clase pentru sîrbătorirea zilei de naștere a unui coleg. Elevii sînt gata să înceapă treaba; să-și pună talentul în slujba clubului, să lucreze afise, desene sugestive, invitații... Totul s-ar desfășura intim, ca între colegi. Evident, nu fără sprijinul tovarășilor profesori pe care elevii îi doresc în mijlocul lor, trăind împreună toate evenimentele din viața lor. De ce să nu-l îndrumăm, așadar, pe elevi să încerce să organizeze clubul lor, mai ales că există un punct de plecare? Iată o întrebare nu numai pentru organizațiile U.T.C. din cele două licee.

L. ILIEȘ
V. SEGĂRCEANU

vizație înțilnită în viața artistică a altor licee, preferarea unei modalități de spectacol — montajul literar — mai comod, dar infinit mai puțin artistic, în forma în care este prezentat de obicei.

O soluție pentru depășirea acestui impas ar putea fi inițierea unor concursuri de dramaturgie pentru elevi, capabile să descopere lucrări literare interesante, scrise, de ce nu, chiar de elevi.

O acțiune singulară o constituie cineclubul, care a funcționat la Liceul „Dr. Petru Groza”. Aparatură tehnică cinematografică există și în alte licee, limitată fiind, însă la utilizarea exclusiv pedagogică. Marea bogăție a vieții tineretului școlar și-ar găsi prin familiarizarea cu arta cinematografică, o formulă majoră de investigații.

În urma acestei sumare analize, apar în mod firesc câteva concluzii: necesitatea unui plus de atenție acordată vieții artistice din școli, ceea ce implică o cunoaștere precisă și o perfectă înțelegere a psihologiei adolescenței zilelor noastre.

SATISFAȚIA DE A APĂREA PE SCENA ȘCOLII

Existența acestor realități face cu atât mai supărătoare nota de diletanțism și impro-

maș cit mai largi de elevi. Întrucît cercul dramatic, montarea unei piese presupune un număr oarecum limitat de elevi, credem de cuvință să subliniem importanța serbărilor școlare. Serbare școlară, prin definiție, o reunire de genuri și talente, ar trebui să cumuleze eforturile și aptitudinile artistice din școală, să constituie un bilanț calitativ al tuturor manifestărilor culturale, ocazional satisfăcătoare de a apărea pe scena liceului.

Compoziția varietă a repertoriului de la Caragiale și Sebastian la Durrenmat, formele interesante de spectacol — recitalurile Shakespeare și

mai fi prin școli, nu ne construim idealuri de viață pe conștiința necesității și datorită creației unei societăți insușit și înmîit de implinită, de frumoasă și bogată pentru toți, nu vom fi construit idealuri, ci vom fi alimentat apetitul, nu vom fi visat ci vom fi înțeles viața și ai propriilor noastre clăstiriri. În felul acesta chiar pregătirea, eforturile pentru propria noastră perfecționare dacă le considerăm ca pe niște mijloace destinate exclusiv reușitei limitate, individualiste, se devitalizează din punct de vedere uman, își pierd adeseori și eficiența socială. Unul care stă pe o insulă pustie și rezolvă acolo quietudinea cercului, uravelor lui, felicitării, dar la urma urmelor ce a făcut cu asta? Dintr-un punct de vedere formal, să zicem al rațiunii universale, s-a terminat cu quadratura cerului dar pe ceruri înseși trebuie asta le lasă reci pentru că ele nu au numai sensul geometric general de cercuri ci, mai ales la anumite semnificații pentru oameni care le pot folosi și dacă ei nu cunosc rezolvarea cu pricina e ca și cum problema n-ar fi fost rezolvată. Și încă omul din exemplul meu stă el pe o insulă și s-ar putea ca vroia să sărăcească

DESPRE IDEAL

(Urmare din pagina I)

onstată tocmai esența despre care am vorbit.

Adrian F. — Nu v-am spus eu că celălenii ăștia de parte literară suferă de imprecizie cronică? Amicul confundă riguroasa cu impresia și mai pozează și în atotștiutor, asta firește peste plan. Păi, bine celălenii, definiția asta i se potrivește și lui Julien Sorel și, dacă mă gîndesc bine, chiar și lui Dinu Pătrîcică, despre care se poate spune orice, dar nu că i-ar fi lipsit un tel și puterea de a-l împlini. Constructor, constructor, dar una e dacă pui umălele lor însuși în acest domeniu, nu l-a împiedicat să studieze istoria patriei și a omenirii, literatura, le stimulează interesul pentru însușirea limbilor străine.

Marta R. — Minus vanitatea de „realist” mi se pare că aici Adrian are dreptate. Este necesar să dăm puterii, forței de creație implicate în noțiunea de ideal, direcții și semnificații legate de oameni. Maică-mea își repeta uneori o replică dintr-o piesă sau dintr-un roman de Pirandello: viața este frumoasă sau stăt

prin ceea ce-ți dă, ci — mai ales — prin ceea ce-ți îngăduie să dai oamenilor.

S.A. — Cu alte cuvinte nimic nu trebuie să aleneze, să înstrăineze idealul nostru de viață, esența lui umană.

Mircea B. — Firește, aveți dreptate. Dar mi s-a părut precizarea inutilă ca fiind de la sine înțeleasă. Tocmai acela care mă acuză de imprecizii încearcă să poarte discuția din cadrul social concret la care ne referim în sfera generalității. În societatea noastră originea socială a lui Julien Sorel n-ar fi însemnat o piedică în calea realizării acestui lină cu adevărat înzestrat, iar Dinu Pătrîcică n-ar fi avut de ce să existe pentru că banul nu mai este capital individual, adică nu se mai reproduce pe sine prin simplul fapt că înmulțit cu un milion, aparține unui singur individ și ca atare nu-și poate înlocui stăpînului la muncă. Cel care avea dreptul la posesivul „omul meu” sau putea acționa ca „un demniurg” față de semenii săi: „Te fac om” a dispărut deoarece expresia „e om” nu se traduce prin „e posedat” ci prin „ești și cum creează în folosul societății”. Deci, la ce să fi adus precizări care mi se par inutile?

Marta R. — Și totuși e necesar să definim cit mai limpede raporturile noastre cu societatea care ne-a educat și pe care, în definitiv noi o să o ducem mai departe. Firește, cadrul general al vieții noastre este cel evocat de Mircea iar mișcarea contemporanilor noștri în acest cadru se face, în sensul la care s-a referit el, ca un fenomen de masă. Dar o singură notă falsă poate tulbura cele mai subtile armonii. Dinu Pătrîcică a dispărut explodînd odată cu o-rînduirea care l-a făcut și pe care a făcut-o dar unele schițe s-au mai încrustat pe ici, pe acolo acționînd ca niște constanțe și în formulele unor caractere contemporane.

Adrian F. — De aceea am și insistat să discutăm cu noțiuni clare. Un ideal de viață contrar pe propria persoană chiar la un înzestrat cu posibilități intelectuale sau mai ales la acesta nu merită o adevărată numele de ideal. Dacă noi, generația care am primit și vom mai continua încă să primim, ești timp vom

SEN ALEXANDRU

PROPUNERI PRIVIND ORGANIZAREA JUDEȚELOR ȘI A MUNICIPIILOR

BAZĂ ECONOMICĂ ȘI SOCIALĂ COMPLEXĂ

În constituirea celor două județe situate în valea de mijloc a Mureșului — Alba și Hunedoara — ca și a tuturor celorlalte județe propuse au fost luate în considerare factorii naturali economici, demografici, sociali și culturali, intercondiționarea acestora pe ansamblul țării.

Principiile de bază ale îmbunătățirii organizării administrativ-teritoriale sunt legate organice de ansamblul măsurilor referitoare la perfecționarea conducerii și planificării economiei naționale. În perfecționarea organizării administrativ-teritoriale e promovat un principiu deosebit de important: acela al apropiării conducerii centrale de partid și de stat de organele de bază. Organizarea în județe și municipii urmează eliminarea unităților intermediare inutile, a paralelelor în atribuții și competență și crearea unui asemenea sistem de administrație care să permită rezolvarea operativă și competentă a problemelor, să contribuie la dezvoltarea în mod armonios sub aspect economic, social, cultural și edilitar gospodăresc al localităților, să sporească participarea maselor la conducerea treburilor de stat și obștești.

Cele două județe propuse pe teritoriul actualii regiuni — Alba și Hunedoara — sunt legănată primul formațiuni politico-administrative românești pe aceste meleaguri și așa cum se propune astăzi a fi delimitate sint echilibrat constituite, dispunând de un teritoriu geografic variat, pe o bază economică și social-culturală complexă, cu orașe și centre industriale, comerciale și culturale care sub toate aspectele grațioasă spre cele două regiunile de ju-leț, Alba-Talia și Deta.

Să conducerea întreprindă a P.C.R., în anii socialismului, lo-

calității Hunedoara, Călan, Cugir, cele din Valea Jiului și altele au devenit puternice centre industriale. Munca creatoare a masei de oameni ai muncii, însușirea de către marea majoritate a populației de mărimea obiectivelor stabilite de Congresul al IX-lea al P.C.R., asigură dezvoltarea tuturor ramurilor economice, contribuie la ridicarea și prosperitatea tuturor satelor și orașelor noastre. La stabilirea demarurilor celor două județe Alba și Hunedoara s-a ținut seama atât de tradiții istorice cît și de semnificația contemporană a unor zone și orașe determinate de dezvoltarea economică și culturală în anii construcției socialiste.

S-a propus ca orașele Hunedoara și Petroșani să fie municipii ținând cont de faptul că un număr mare de locuitori și o însemnată deosebită în viața economică, politică, social-cultură și culturală. Ele vor avea plan și buget propriu dispunând de competențe largi în conducerea treburilor de stat și obștești, în rezolvarea problemelor economice, sociale, culturale și edilitar gospodăresc.

Îmbunătățirea organizării administrativ-teritoriale a României este o acțiune de importanță națională. Semnificația politică, economică și socială a propunerilor Comisiei centrale de partid și de stat constituie o nouă expresie a procesului de adâncire a democrației socialiste, de dezvoltare a formelor și mijloacelor prin care masele largi ale poporului participă la dezbaterile și soluționarea celor mai importante probleme ale politicii partidului și statului nostru.

SUCIU COMAN
Secretar al Comitetului Executiv al Sfatului popular regional — Hunedoara

Creșterea competențelor municipiilor în viața culturală

Propunerile Comisiei centrale de partid și de stat referitoare la organizarea județelor și municipiilor reflectă fidel principiile adoptate de Conferința Națională a Partidului cu privire la reorganizarea administrativ-teritorială a țării. Aplicarea lor va asigura, fără îndoială, condițiile cele mai prielnice pentru dezvoltarea economică și social-culturală armonioasă și în ritm rapid a patriei, progresul ei multilateral.

Referindu-ne la noua organizare administrativ-teritorială propusă pentru regiunea Ploiești, cred că organizarea celor trei județe — Prahova, Buzău și Dâmbovița — pe linia că respectă o împărțire tradițională, răspunde întru totul cerințelor ca județele să fie unități administrativ-teritoriale co-pluse.

Privind proiectul citoroier harti, urmărind cit de judicios au fost formulate propunerile privind județele și municipiile, și da seama că sint fundamentate printr-o analiză minuțioasă, bazată pe o cunoaștere temeinică a realităților.

Organizarea unui mare număr de județe ar duce, desigur, la o nepotrivită — din punct de vedere administrativ-teritorial —

țelor vieții economice, politice, sociale, culturale de pe teritoriul său, fiecare județ va dispune de țare locale". Mă gândesc, în același timp, la necesitatea nu numai a menținerii actualelor reviste culturale aparute în ultimii ani în centrele regionale, ci și la crearea posibilităților de a se edita în continuare astfel de reviste în alte mari centre ale țării (printre care și vitorul municipiu Ploiești). Evident, însușirea acestei propuneri presupune stabilirea de măsuri care să asigure streasca exigență față de calitatea unor astfel de publicații.

În condițiile noi organizării a municipiilor, conducerea directă a unor unități culturale, artistice, subordonate în momentul de față satorului populare regionale ar fi necesar să nu fie exercitată de județe, ci de către municipii.

Prin aceasta s-ar realiza, în-țr-adevăr, o lărgire a competențelor municipiilor în rezolvarea problemelor culturale, ar spori răspunderea lor pentru astfel de probleme, iar instituțiile respective ar fi îndrumate, controlate, ajutate cu mai multă operativitate.

Profesor
TRAIAN COMĂNICIU
Directorul Liceului nr. 2 Ploiești.

CINEMATOGRAFE

CAPCANA
rulează la Patria (orele 9: 11,30; 14; 16,30; 19; 21,15)
Festival (orele 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21)

IMPUSCĂTURI PE PORTATIV
rulează la Republica (orele 9; 10; 12; 14; 16; 18; 20; 22)

VALETUL DE PICĂ
rulează la Luceafărul (orele 9; 11,15; 13,30; 16,15; 18,30; 20,45)

DE TREI ORI BUCUREȘTI
rulează la Victoria (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45)
Grivita (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30) Capitol (orele 10; 12,30; 15; 17,30; 20)

UN BĂRBAT ȘI O FEMEIE
rulează la Ferovia (orele 8,30; 10,45; 13; 17,30; 20) Excel-sior (orele 9,45; 12; 14,15; 16,30; 18,45; 21). Gloria (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30) Tomis (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45)

CAUȚĂȚI IDOLUL
rulează la București (orele 9; 11; 13; 15; 17; 19; 21); Melodia (orele 9; 11; 13; 15;

17; 19; 21). Modern (orele 9; 11; 13; 15; 17; 19; 21)

INCERCĂRE
rulează la Floreasca (orele 16; 18,15; 20,30). Flămura (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30)

CELE TREI BOBBY SPAIMA
rulează la Lumina (orele 9,30; 15,45 — în continuare; 18,15; 20,45)

HILY MINCINOSUL
rulează la Central (orele 9; 11; 13,15; 15,45; 18,15; 20,45)

CELE TREI NOPTI ALE UNEI IUBIRI: IO, MIRCEA VOIEVOD: DA-TI-MI UN CAL-MANT: LAURI CELOR MAI BUNI: PINEA NOASTRĂ: ORIZONT ȘTIINȚIFIC nr. 12/1967, MIRACOLUL
rulează la Timpuri Noi (orele 9—21 în continuare).

DOSĂRII XII
rulează la Unirea (orele 15,30; 18; 20,30) duminică ora 10 și sîmbătă orele 18 — desene animate. Crîngăși (orele 15,30; 18; 20,15)

PREZENTAREA SCRISORILOR DE ACREDITARE DE CĂTRE AMBASADORUL BELGIEI ÎN ROMÂNIA

Marți, 6 februarie, 1968, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, a primit pe ambasadorul extrordinar și plenipotențiar al Belgiei la București, Jan Acriaenssen, care a prezentat scrisorile de acreditare. Cu acest prilej au rostit cuvîntări ambasadorul Belgiei și pre-

ședintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu.

La ceremonia prezentării scrisorilor de acreditare și la convorbire au participat Constantin Stătescu, secretarul Consiliului de Stat, și George Macoveșu, prim adjunț al ministrului afacerilor externe.

PLECAREA TOVARĂȘULUI PAUL NICULESCU-MIZIL ÎN POLONIA

Tovarășul Paul Niculescu-Mizil, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., împreună cu tovarășul Andrei Ștefan, prim-adjunț al șefului Secției internaționale a C.C. al P.C.R., a plecat marți dimineața la Varșovia, unde la invitația Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, va face o vizită de prietenie.

La plecare, pe aeroportul Băneasa, au fost prezenți tovarășii Alexandru Drăghici, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, Leonie Răutu, membru al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., Ghi-zela Vass, Ilio Rădulescu, Sion

Bujor, șefi de secție la C.C. al P.C.R., activiști de partid.

A fost de față Jerzy Fidler, în-scrâncinat cu afaceri ad-interim al R. P. Polone la București.

În aceeași zi, tovarășul Paul Niculescu-Mizil, împreună cu tovarășul Andrei Ștefan a sosit la Varșovia. Pe aeroport, se aflau în întâmpinire A. Starewicz, secretar al C.C. al P.M.U.P., J. Ciesak, șeful secției relații externe și activiști ai C.C. al P.M.U.P.

Au fost de față Tiberiu Petrescu, ambasadorul Republicii Socialiste România la Varșovia și membri ai ambasadei.

(Agerpres)

Sosirea unei delegații a P. C. Finlandez

Marți a sosit în Capitală o delegație a Partidului Comunist Finlandez, alcătuită din tovarășii Hertta Kuusinen, membru al Birouului Politic al C.C. al P.C. Finlandez, și Olavi Pojkolainen, șeful secției relații externe al C.C. al P.C. Finlandez, care, la invitația Comitetului Central al Partidului Comunist Român, face o vizită de prietenie în țara noastră.

La sosirea pe aeroportul Băneasa, delegația a fost salutăta de tovarășii Alexandru Birădeanu, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., Ghi-zela Vass, șef de secție la C.C. al P.C.R., de activiști de partid.

Plecarea delegației U.T.C. la Congresul U. T. Iugoslav

Marți seara a părăsit Capitala, plecînd în R.S.F. Iugoslavia, delegația Uniunii Tineretului Comunist, condusă de Iosif Walter, secretar al C.C. al U.T.C., care va participa la cel de-al XVIII-lea Congres al Uniunii Tineretului Iugoslav.

(Agerpres)

Excursie pe schiuri în Bucegi

30.000 de trandafiri

(Urmare din pagina 1)

de înfrățirea de oameni de pe toate continentele.

Ceremonia s-a încheiat cu în-tonarea de către cor și fanfara a Marsezei și cu Marșul Drapelului. De acum înainte, cor-corbii sportivi — regiș muniților cum sint numiți aici. Cel mai în-năr conceput este o reprezentanță a țării noastre, micuța Beatrice Hustu în vîrstă de 11 ani și 5 luni Beatrice a ajuns răsfățata zărilor. Un prieten italian a scris despre ea un articol intitulat „Floarea de lotus”. Poate că „floarea de lotus” din București va deveni prietină pe gheața albastră a patinoarului de la Grenoble. Ii doresc succes și voi fi cu tot sufletul alături de ea în seara cînd va cobori plînd din Corpați și se va lansa în acordurile muzicii în lumea de mister a dansului.

Aventura a început. Cei ce vor purta lupta cîmpului cu se-cundele, cu zăpada și cu norocul mai sint încă asaltați de presă.

Dar minte!

Killy e asemuit de către susținătorii lui cu Belmondo și cu americalul Jaxx Dean. Gilbert Beaud cîntă la Grenoble și e idolul fetelor în costume defnize care luă învînt în satul olimpic și s-au fotografiat împreună Killy însă e neroc. Austriicii cu galera și experiența Innsbruku-lui, magicienii incununați cu ză-pezile Tirolului li fac să viseze în negru. Sovieticii, la hochei și la patinaj, nădărușesc într-o masică recoltă de aur. Dar sint aici și canadieni. acești tauri ai pucului, vor face totu ca să se apuce din nou de piciorale tro-nului.

Noi am ratat calificarea, prima cupă de hochei (un lung turneu prin orașele de sub Alaca, ne-a făcut, poate, să credem că sim-tem foarte aproape de dîmne-zeu. Ce s-a întîmplat nu știu precis, vreau să nu-mi aduc a-minte de scorul cu care am pierdut). Italianul Eugenio Monti, în vîrstă de 40 de ani și de mai multe ori campion mondial la bob, e marele favorit al probei în care concurează și Ion Pan-tu-

ru. „Sper, spune Monti, sper să câștig, dar acest Panțuru e unul dintre cei mai curajoși oameni pe care i-am întîlnit”. Eu nu cred în clopotelul nădrăcan de la sonia lui Panțuru.

Războiul schiurilor supurează din gros. Federația internaționa-lă de schi a trădat omenișarea fabricanților și campionilor. Dar Comitetul olimpic internațional nu vrea să știe de nimic. Și mi-nia crește. Zugravii chemați săi de fabricație, stau cu gălețile cu cospole pline și fumează ca niște belferi. Sint că nu vor primi de lucru, sint foarte bine că acest

comitet olimpic va începe să in-chidă ochii.

La această oră, domnul de Gaulle ia masa cu împărăteasa Iranelui, marele Duce Jean de Luxembourg, prințul moștenitor al Norvegiei și Don Juan Carlos de Spania, urmînd să se înapă-se apoi cu acionul la Paris, celebra actriță Audrey Hepburn, incitata de onoare a Comitetului olimpic, tremurînd pentru prietena ei, Mari-elle Goitschell (amîndouă au fost meciurile la același coafor), echipa de hochei a Cehoslovac-iei conduce cu 5-1 în meciul cu S.U.A., iar eu aștept, tot aștept să mă sus Buceștii.

CULTIVAREA VOCAȚIEI

(Urmare din pagina 1)

te avea o semnificație importantă și în fapt o are.

Această diplomă este cartea de vizită cu care el are dreptul să pătrundă mai departe în procesul de instruire. Dar, în im-purările de astăzi, în care nu se este permis să avem nici o pier-dere de talent, sau de inclinații marcate și nici să dirijăm greșii tinerile vîrstare, considerăm că o completare necesară a diplomei de bacalaureat este o foaie de aptitudini, o caracterizare a personalității pe care numai profesorii colaborînd cu organizația U.T.C. și în urma unui îndelungat contact cu elevii, ar putea să o anexeze acestei diplome.

În acest mod, învățămîntul su-perior ar avea numai sarcina di-rectivă pe drumul specializării adecvate a tînarului student. Ori-ce dibuiri sau rătăcirii, care ar avea drept consecință numai pro-ducerea de elemente ratate, cu elanul stîns pentru totdauna, ar fi excluse.

CÎND N-AI TIMP SĂ FII EROU

(Urmare din pagina 1)

de utilitate dintr-un sector al laminorului.

Simplu!?

„Am intrat în schimb — imi povesteste el — la cinci-sprezece douăzeci și trei. Am controlat utilajele în zona respectivă. La un reductor ce pune în mișcare 12 role am auzit un zgomot suspect. Am anunțat pe tovarășul Simi-tescu, inginerul șef de schimb al sectorului. Am luat măsuri, contra reductorului. L-am demontat și am constatat că roata volantă cu dan-tură înclinată a fost slăbită din cele două lagăre. S-a scos roata volantă, dantura se strice. S-a rectificat și s-a mon-tat la loc. În șapte ore și treizeci și cinci de minute totul a fost gata.”

Și atunci, în ce constă eroismul faptelor despre care ni se vorbește?

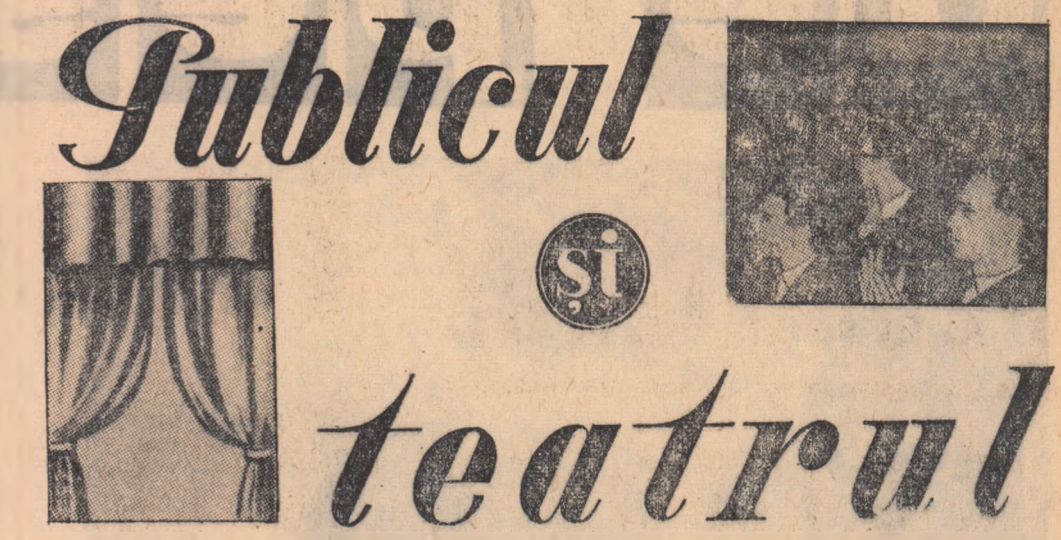
— Și dîmneața, ca ma-ioritatea tînarilor — mă la ra rost șefii laminorului, ingine-rii Moldoan — credeți că eroism înseamnă numai să te arunci în flăcări, în apele

Dunării, sau să mori pentru a salva pe cineva de la pier-e. Omul acesta, Victor Apostu, a salvat 6.000 tone de lami-nate, adică o producție de a-proape 20.000.000 lei, fără să sîrbîrească în aparență nimic spectaculos. A făcut însă ceea ce, trebuie să recunoaștem, este cel mai greu. Și-a îndep-linit indatoririle de serviciu cu o perfecțiune de crono-metru. Și apoi, să mai știți că sesizarea defectului, acea băuăie suspectă, în zgomotul infernal din hală nu este un fîer serlokholmian, ci rezul-tatul unei munci serioase de negărită profesională care l-a înserat cu un simț aparte de descifrare a zgomotelor pro-duse de agregate. Intelegeți acum de ce directorul gene-ral a venit personal să-l felici-tie, de ce a fost premiat?

— Dîmneața, tovară-șii Moldoan, ați săvîșit vreo faptă de eroism?

— Omul rămîne atîta timp încercînd probabil să ghicească sensul întrebării, apoi răs-punde tot atîta de înipit:

ADDENDA LA CARNET DE LUCRU

Si dîmneața credeți că frîna cea mai împor-tantă a teatrului românesc este piesa bulevardieră?

SANDA MANU: — Ei bine, nu! Eu nu consider „bulevardul” peiorativ. A-devăruț este că noi nu li jucăm nici cu ceea ce are el mai bun, nici cu cele mai bune forțe. Piesa bu-levardieră este o școală de meseriași cu totul specială. Dar noi cînd o punem în scenă — facem asta pe co-tite, pe ușa din dos, avînd drept scuză „planul de în-casări”. Am citit de curînd că în Anglia recordul de longevitate îl deține la teatrul Ambasador's o piesă a Agathe Christie: 15 ani!

— Vi se pare... normal?

— Nu mi se pare de loc normal constată.

Publicul are dreptul și să se distîndă și cred că e normal să-i dăm deci destîndere de cali-tate. Dar publicul nu va fi nici neinteresat nici nedrept cu teatrul dacă ani de zile mă voi strădui să-i creez un repertoriu variat, în care piesa bulevardieră este jucată „spirit” iar Shakespeare exemplar.

Va veni la amîndoi. Or, la noi, s-a petrecut o „dră-mă”: am avut o perioadă în care a juca Goldoni era sîrbătoare. Apoi am făcut „fixație” pe Bernard Shaw, din care cred că s-a jucat mai tot. Apoi a urmat Oscar Wilde, apoi O'Neill și așa mai departe. Descoperăm brusc un autor care imediat era jucat cu furie. peste tot, în frica de concuren-ță teatrele începeau repede repetițiile, fără o perioadă de studiu... Rezultatul? Că-deri răsunătoare cu piese bune.

— Iată într-adevăr, o problemă, cu mari implica-ții: actorul. Mie mi se pare că neglijarea vedetei a fost nefastă pentru tea-trul. Ideea de „mare ac-tor” — care se pare nu mai are circulație, este prin absența ei, un aliat mai puțin în atra-gerea publicului. Și a-vem mari actori, există o rețineră inexplicabilă în a pronunța acest cuvînt: George Con-

stantin Leopoldina Bă-lănuță. George Dini-că — sint mari actori! Si mai sint... Dar nu poti să pui o acțiură să joace Ofelia într-o seară, iar a doua să fie „o voce”. Exa-gerez puțin, dar prestigiul actorului trebuie păstrat și întîrînit cu grijă.

— Dîmneața, nu credeți în ideea de trupă?

— Dar aceste idei nu se contrazic deloc! De fapt „trupe”, mai bine zise teatre cu o notă pe deplin distîn-tă — constituite ca atare, efectiv, nu cunosc decît două: Teatrul de comedie și Teatrul din Piatra Neamt. Teatrul lui Radu Beligan se caracterizează printr-un profesionalism

(III) PUBLICUL ESTE ACELA PE CARE NI-L FORMĂM

de cea mai înaltă calitate, de jinduit. Am montat de curînd un spectacol acolo și am avut prețului să mă conving „pe viu”. Indiferent de ce se joacă, spec-tacolul aproape că e imposibil să nu iasă foarte bine. Actorii, scenografi — ne-mai vorbind de cei doi re-gizori ai teatrului pentru care am totă stima, au în-țit de toate o disciplină a muncii, o... bază științifică a meseriei înțese din comun. Or, aceasta este foarte im-portant.

Teatrul din Piatra Neamt, această pepinieră a tineretului este omogen prin scopul comun, prin acel climat extraordinar care ap-artîne numai tineretii — și care se datorează în pri-

mul rînd directorului, care concepe un repertoriu gin-dit pentru ei, care li slu-jește în cel mai înalt grad și care e pus în scenă de Giurcescu, Todea, Cernescu. Absolvenții bunii stii în primul rînd aceștia și... cer Piatra Neamt...

— Pe care-l pîrdăsc după 2—3 ani...

Revenim din nou la re-pertoriu. Tinerii de talent aduși în București sint u-neori victimele aceluiași repertoriu întimplător, de moment, de conjunctură; e nevoie de un june prim, cel din teatru e angajat în alte spectacole sau la film și atunci se angajează re-pede un altul. Așa ajungem să avem 4—5—6 juni primi dintre care, desigur 3 nu vor fi utilizați permanent pe măsura posibilităților lor. În afară de cele nu-mite, nu cred că reperto-riul teatrelor se diferen-țiază prea mult: ele includ, cu rezerve justificate sau nu, piesuța de bulevard ca să se poată „incasări”, deci să se poată susține piesele de calitate, de idei, nova-toare. Am lăsat special la urmă teatrul lui Niculescu — care „iese” din com-petiție — pentru că deia profilul său ferm depășește sfera mai îngustă în timp a repertoriului... Direcția ar-tistică pe care vrea s-o ur-meze Radu Niculescu — indiferent de opiniile care pot fi diferite, asupra ei — are, în orice caz o calitate: e una singură, și este evi-dentă.

— Deci, ce propunete, pentru ce plecați? Dar mi-întînd despre ce se vorbește mult despre aceasta, ce credeți despre experiment?

— Experimentul tre-buie făcut pentru pub-lic, nu pentru trupă, pentru a-i verifica pos-sibilitățile. Aceasta în-seamnă deia un vot de blam. Elei experimente-tate, nici nu trebuiesc numite de fapt așa — este, repet un blam pentru profesionalism-ul actorului sau di-rectorului de scenă. Se experimentează adeziunea publicului, și nu-mele său — „experi-ment” — nu poate fi scuză eșecului. În orice caz, pledez împotriva timidității în abordarea lui. Pledez pentru con-secvență, nu pentru idei îmbrățișate la în-ceput, părăsite la mij-loc, pentru că actorii nu pot juca repertoriul, iar publicul ocioște spectacolul. Publicul trebuie convins, malea-bilitatea intelectuală, de receptivitate în se-cuștigă într-o singură stagiune.

Anchetă realizată de SMERANDA JELESCU

TEATRE

MIERCURI 7 FEBRUARIE 1968

Teatrul Național, Sala Co-media — „Regina de Navara”, ora 19,30; Sala Studio — „Castiliana”, ora 19,30; Ope-ra Română — „Cavaleria rusticana”, ora 19,30; Tea-trul de Operetă — „Contesa Maritza”, ora 19,30; Teatrul de Comedie — „Sfîntul”, ora 20; Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra”, Sala Schitu Măgu-reanu — „Dale Camavalului”, ora 20; Sala Studio — „Kean”, ora 20; Teatrul „C. I. Nottara”, Sala Studio — „Cînd luna e albastră”, ora 20; Teatrul „Ion Creangă” — „Toate pinzele sus”, ora 16; Teatrul Tîndărică — „Ileana Sînziana”, ora 17; În sala Palatului Pionierilor — „Vrăjitorul din Oz”, ora 17.

TELEVIZIUNE

17,30 — Curs de limba en-gleză (lecția 2-a); 18,00 — Telemecanica economică — După prima lună din noul an!; 18,30 — Pentru copii: Ala-Bala cu... Boni și Sache! emisiune distractivă; 19,00 — Filmul: Ale cui sint ghindele din pădure?; 19,10 — Alma-Mater — emisiune pentru stu-denți; 19,30 — Telemajalul de seară; 20,00 — Concert de muzică ușoară (II): Trans-misiune de la Brașov; 21,00 — Avanzpremiera; 21,20 — Jucurile olimpice de iarnă și Jocurile olimpice de competi-țiori zilei; 21,35 — Telemi-nemateca „Viața ei” — Film artistic cu Bette Davis și George Brent; 23,10 — Te-lejurnalul de noapte.

— Nu, nu am avut nici cînd, nici unde.

— Aceți o biografie sim-plă?

— Modestă. Născut sint la Orașuța, aici am urmat și li-ceul, apoi am plecat la facul-tate. Am lucrat la laminarea de la Otetul Rosu, de la Re-șița, apoi am fost transferat aici. Acum sint gîlbătean.

— Poate intrînd la facul-tate P. Ait mers la politeh-nică, continuînd o tradiție de familie sau din vocație?

— Nu, fușind de acasă. Mama, o biată funcționară, cu trei copii, nu se încumeta în 1947 să-i trimeată fiul la politehnică.

— La absolvirea facultății ați cerut reparatură pentru locul cel mai greu de muncă?

— Nu. Am fost repartizat în București, la Ministerul Energiei Electrice. Am ajuns la Otetul Rosu printr-o smecherie. Am schimbat reparatură cu un coleg din Bucu-rești. Și s-a prins. Volam să fac meserie, așa că am plecat la Otetul Rosu. Am lucrat ca șef de schimb, inginer me-canic de secție, tehnolog, ingi-

ner principal, adjunț de sec-ție, șef de secție. În 1960 am plecat la Reșița — laminor mai mare, mai modern — și am luat-o de la cap. În 1965 am fost transferat la Galați. Laminorul era încă în con-strucție, iar acum produce. Flănuț anulul 1967 a fost de 340.000 tone, în 1968 sa tre-buie să producem 635.000 tone laminate, iar în 1969 — 1.000.000 tone.

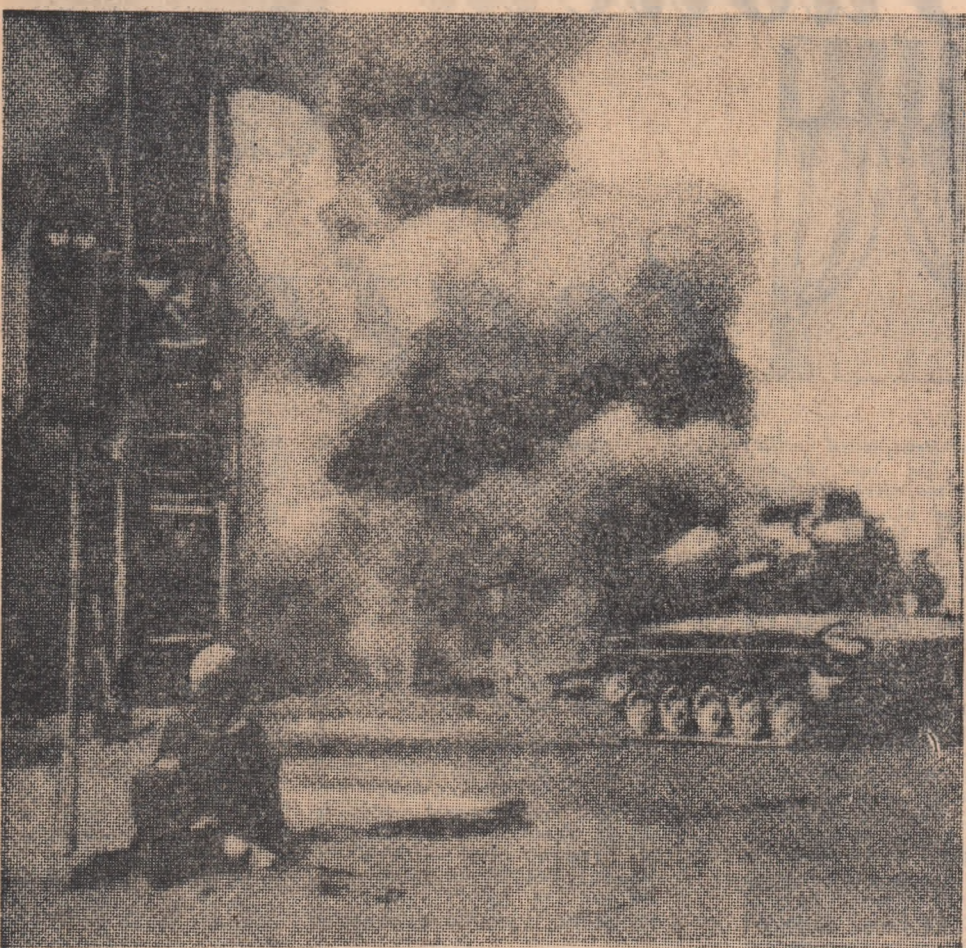
Despre sine și despre lami-nor atît mi-a spus. În rest mi-a corbit de arhitectura orașului, de deficiențele din aprovizionarea cu zarzavaturi și legume a Galațiului, de pregătirea multilaterală și teme-inică care se de elevilor în liceele orașului, de nivelul artistic al concertelor simfo-nice.

A uitat oare să-mi cor-bească de programul său de lucru?

Il găsești la orice oră din zi în laminor; și seara pîndă trîznu.

Cînd să săvîșească omul faptele de eroism?

de peste hotare

Frontul pe străzile Saigonului.

Ofensiva forțelor patriotice sud-vietnameze

● Continuă luptele de stradă la Saigon ● Baza americană de la Khe Sanh din nou bombardată ● Mii de tineri se alătură luptei de eliberare

Marți, în cartierul saigonez Cholon, au fost atacate nouă poziții sud-vietnameze și americane. Pe străzile capitalei sud-vietnameze au continuat luptele între forțele patriotice și poliția și armata saigoneză sprijinită de unități ale armatei americane. Agenția FRANCE PRESSE semnalează intervenția aviației și artileriei americano-saigoneze.

Detasamente ale F.N.E. au lansat în cursul nopții de luni spre marți două asalturi importante asupra unui post de poliție și a centralei electrice din Cholon. Surse oficiale de la Saigon au recunoscut marți pentru prima dată că un batalion al forțelor patriotice ocupă poziții în sectorul cuprins între hipodromul orașului și aeroportul Tan Soan Nhut.

Marți la ora 14.00 străzile Saigonului erau pustii. Nici un civil nu a fost autorizat să circule. După ora 19.00, interdicțiile de circulație sînt aplicate în mod riguros. Patrulile militare au fost autorizate să tragă fără a soma asupra oricărei persoane care circula pe străzile capitalei.

Agenția FRANCE PRESSE menționează că ocuparea a două posturi de poliție a asigurat forțelor patriotice controlul asupra unui întreg cartier al Saigonului. Patrioții au ocupat timp de câteva ore centrala termică de la Truong Hoa.

Correspondentul din Saigon al agenției REUTER, James Pringle, a transmis o relatare a situației din capitala sud-vietnameză în care arată, printre altele: „Guvernul sud-vietnamez a bombardat propria sa capitală, în prezent un oraș unde domnește teama și dezolarea, unde nimeni nu știe cu exactitate unde se află Vietcongul (denumire dată de americani Frontului național de eliberare — n.r.) sau unde va da lovitură următoare. Partizanii

Vietcong controlează un număr de blocuri din centru, în timp ce regiuni vaste ale Saigonului sînt o „țară a nimănui”, cu străzi pustii, pline cu dărâmături și gunoarie... La Cholon, mii de refugiați s-au adunat la spitalul central și în școlile din împrejurimi. Ceea ce s-a întimplat în Vietnam de sud devine abia acum vizibil, la aproape o săptămână după ce primele atacuri au fost lansate în capitală. „Diplomații occidentali consideră că lucrurile nu vor mai reveni niciodată în Vietnamul de sud ca în trecutul foarte apropiat. Ei apreciază că F.N.E. a obținut o uriașă victorie psihologică în rândurile populației vietnameze și a demonstrat o forță pe care comandamentul militar american nu a crezut niciodată că o are”.

În provinciile meridionale, unitățile F.N.E. au continuat ofensiva asupra principalelor obiective strategice americano-saigoneze. Baza militară americană de la Khe Sanh a fost supusă unui nou bombardament. Circa 40 de obuze de mortieră au căzut asupra aeroportului. La Don Ha, principala bază de alimentare a unităților de la Khe Sanh, unități de pușcași marini americani au intrat de două ori în contact cu grosul unităților F.N.E. La numai un kilometru de Dong Ha, elemente ale armatei americane au căzut într-o ambuscadă a forțelor patriotice; s-au înregistrat 25 de morți și răniți. Agențiile de presă informează

despre luptele desfășurate între forțele patriotice și trupele americano-saigoneze și în alte regiuni ale Vietnamului de sud.

Peste 1000 de tineri, între care numeroși studenți, s-au angajat ca voluntari în rândul forțelor armate revoluționare care dețin de șase zile controlul asupra orașului Hue, relatează agenția V.N.A. citind agenția de presă „ELIBERAREA”. Mii de alți tineri, continuă agenția, luptă alături de forțele revoluționare în diverse regiuni ale țării. Agenția U.P.I. anunță că patrioții sud-vietnamezi au reușit să distrugă un important pod care asigură transportul de ajutoare destinate trupelor americano-saigoneze ce dau lupte pentru recucerirea orașului Hue.

Ministerul Afacerilor Externe al R. D. Vietnam a dat publicității o declarație în care condamnă pe agresorii americani și autoritățile sud-vietnameze pentru bombardarea orașelor Saigon, Hue și a altor localități din Vietnamul de sud.

Aceste bombardamente, în cursul cărora au fost folosite și bombe cu gaze toxice, se arată în declarație, urmăresc intimidarea și reprimarea mișcării patriotice care a luat în ultimul timp o mare amploare. Ca urmare a acestor acțiuni, s-a făcut un mare număr de victime în rândul populației civile, au fost distruse multe locuințe, zeci de mii de persoane au rămas fără adăpost.

Guvernul R. D. Vietnam, se subliniază în declarație, condamnă aceste acțiuni și face apel la guvernele și popoarele țărilor socialiste, la celelalte țări iubitoare de pace și dreptate, la organizațiile democratice și la oamnenii cinstiți din lumea întreagă să condamne aceste acte și să ceară încetarea lor imediată.

DIN VIATA TINERETULUI LUMII

● Protestul studenților vest-germani

Agenția France Presse transmite că o puternică demonstrație studențească de protest împotriva războiului din Vietnam s-a desfășurat luni seara pe străzile centrale ale orașului vest-german Frankfurt pe Main. Demonstrații scandau lozinci ca: „Yanki părăsiți Vietnamul!”. Impotriva studenților au fost trimise forțe de poliție. Au urmat ciocniri violente între poliști și demonstranți. Șase studenți au fost arestați. După demonstrație, studenții au participat la o reuniune în incinta universității.

● Grevă studențească la Barcelona

Profesorii Facultății de drept din Madrid au adresat luni o notă rectorului facultății, cerindu-i să intervină pentru suprimarea postului special de poliție, stabilit, începând de la 29 ianuarie, la intrarea în facultăți. În notă se subliniază că prezența poliștilor la intrarea în facultăți nu face decât să înrăutățească funcționarea normală a acestora. Agenția France Presse relevă, că, în semn de protest față de prezența poliștilor la intrarea în facultăți, studenții din medicină au declarat o grevă nelimitată. Pe de altă parte, o manifestație pașnică s-a desfășurat luni la Facultatea de Drept din Madrid. Studenții s-au așezat în holul intrării în semn de protest. La Barcelona, poliștii au intrat cu forța în incinta Facultății de medicină, unde peste 1000 de studenți participau la o adunare liberă. Studenții au declarat o grevă generală în vederea anulării sancțiunilor de expulzare a 137 dintre colegii lor.

● „Fritt Forum” anti-N.A.T.O.

Problema atitudinii Norvegiei față de N.A.T.O. s-a aflat în centrul discuțiilor la Congresul „Fritt Forum” — organizație studențească a Partidului Muncitoresc din Norvegia. Congresul s-a pronunțat în favoarea retragerii țărilor din N.A.T.O. În declarația adoptată de participanții la Congres se arată că guvernul trebuie să urmărească dizolvarea N.A.T.O. și crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa.

● „Boicotul ridicol”

„America Merchandising Corporation” care anul trecut a vândut confecții franceze în valoare de 3.500.000 dolari anunță acum că lansează numai modele italiene. În cele peste cinci sute de magazine aparținând acestei companii comerciale se pot vedea uriașe anunțuri: „Imbrăcați-vă după moda Romei. Eleganță și fantezie”.

Intervenția reprezentantului României în Comitetul celor 18

Luni dimineața în ședința din 6 februarie a Comitetului celor 18 state pentru dezarmare, ambasadorul Nicolae Ecobescu, reprezentantul Republicii Socialiste România, a solicitat autorilor textului revizuit al proiectului de tratat cu privire la neproliferarea armelor nucleare clarificarea mai multor probleme de primordală însemnătate pentru înțelegerea acestui text și pentru elucidarea mai multor aspecte pe care le comportă tratatul de neproliferare.

Dezbaterea care a avut loc în ultima ședință a Comitetului nostru cît și la Adunarea generală a O.N.U. și în alte organisme internaționale, a spus el, au pus pregnant în evidență importanța deosebită ce se acordă problemei garanțiilor de securitate de care trebuie să se bucure statele nucleare, ca una din componentele esențiale ale tratatului de nerăspîndire a armelor nucleare. Textul revizuit al proiectului de tratat nu conține nici o prevedere în privința garanțiilor de securitate, vădînd, în această chestiune, aceeași lacună ca și textul inițial. Se poate oare concepe o temeinică analiză, dezbateri și negocieri a proiectului în absența unei clauze precise în materie de garanții? Nu este oare pe deplin îndreptățită cerința ca, pînă la lichidarea totală a armelor nucleare existente, și, deci, pînă la înălțarea completă a amenințării nucleare, statele neputătoare de arme atomice să se bucure de garanții spornice de securitate? Am dori să cunoaștem dacă puterile nucleare sînt dispuse să-și asume obligația solemnă, prin tratatul de neproliferare, de a nu utiliza niciodată și în nici o împrejurare armele nucleare împotriva statelor care nu le posedă și de a nu amenința aceste state, în nici un caz și în nici o circumstanță, cu folosirea lor.

Sînt puterile nucleare de acord cu cerința indispensabilă de a încadra tratatul de neproliferare într-un ansamblu de măsuri menite să ducă la încetarea producției de armament atomic, interzicerea experiențelor subterane în scopuri militare, reducerea și lichidarea, în cele din urmă, a stockurilor de arme nucleare existente și a mijloacelor de transportare a acestora la țintă? În caz afirmativ, cum se

justifică absența din proiectul de tratat a unei obligații juridice ferme pentru puterile nucleare de a întreprinde măsuri concrete de dezarmare, îndeosebi de dezarmare nucleară? În aceeași ordine de idei, am dori să aflăm motivele pentru care în proiect nu este inclusă nici o prevedere referitoare la convocarea unor conferințe periodice în cadrul cărora să se examineze modul cum sînt îndeplinite obligațiile asumate de către toate părțile la tratat.

Am dori să cunoaștem — a arătat în continuare vorbitorul — temeiurile juridice în virtutea cărora se propune, la paragraful 1 al articolului X, ca notificarea privind retragerea unui stat din tratat „să conțină o declarație cu privire la evenimentele extraordinare pe care el le consideră ca punînd în pericol interesele sale supreme”. Se are oare în vedere ca organul cărui i se face o notificare din partea unui stat suveran să emită aprecieri sau judecăți asupra conținutului și fundamentării ei?

Referindu-se la problema controlului, vorbitorul a cerut să se precizeze care este concepția politică, juridică și etică ce stă la baza poziției autorilor în materie de control. Cum se explică, a spus el, faptul că în proiectul de tratat se preconizează aplicarea controlului numai în raport cu obligațiile pe care, conform articolului II, ar urma să-și asume statele nucleare, în timp ce în privința obligațiilor decurgînd din puterile nucleare, potrivit prevederilor articolului I, nu se propune nici o măsură de control? Este oare admisibil ca aproape totalitatea statelor lumii — în generalitatea cazurilor state mici și mijlocii — să fie supuse controlului, iar cîinci țări — pu-

terile nucleare — să scape oricărei măsuri de control? Cum se poate concilia un asemenea concept, profund discriminatoriu, cu egalitatea suverană a statelor, principiul cardinal al relațiilor internaționale contemporane, la care, în calitatea lor de membri ai Organizației Națiunilor Unite, toate statele reprezentate în acest comitet au aderat?

Cu referire directă la articolul I, ce garanție există că puterile nucleare își vor respecta angajamentul de a nu transfera nimănui arma nucleară și de a nu ajuta, încuraja sau stimula alte state să fabrice sau să obțină în orice alt mod această armă sau controlul asupra ei? După cum se știe, pe teritoriul a numeroase state nucleare se află depozitate, la baze militare și rampe de lansare, armament nuclear. Ce garanție există că forțele armate ale unor asemenea țări, care fac antrenamente comune cu militarul țărilor nucleare respective în minuirea armamentului atomic și al mijloacelor de transportare a acestuia la țintă, nu vor avea acces și nu vor intra în posesia armelor nucleare sau nu vor dobîndi controlul asupra lor?

Dacă scopul „exclusiv” al aplicării garanțiilor Agenției Internaționale pentru Energia Atomică, a spus vorbitorul, este acela de a împiedica dezvoltarea energiei nucleare de la utilizările sale pașnice pentru fabricarea de arme nucleare sau alte dispozitive explozive nucleare, cum se afirmă în paragraful 1, de ce se preconizează exercitarea controlului asupra tuturor materialelor fisionabile speciale, în toate activitățile nucleare pașnice?

După ce a cerut precizări asupra înțelesului unor expresii folosite în proiectul de tratat și lămuriri asupra unor prevederi ale documentului, reprezentantul Republicii Socialiste România și-a exprimat convingerea că furnizarea clarificărilor solicitate va permite să se formeze o imagine mai completă asupra proiectului supus spre examinare.

● TOVARĂȘUL M. BERGHIANU ÎN IUGOSLAVIA

BELGRAD 6. Correspondentul Agerpres, N. Ploeanu, transmite: Marți dimineața, tovarășul Maxim Berghianu, președintele Comitetului de Stat al Planificării din Republica Socialistă România, a vizitat fabrica de motoare „21 Mai” de la Rakovija.

La prînz, Rikard Stalner, directorul general al Institutului federal de planificare economică a oferit o masă în cinstea oaspetelui român. Au participat Danilo Kekic, membru al Comitetului Executiv al C.C. al U.C.I., Mustafa Sabic, membru al Vecei Executive Federale, Ljubo Babic, adjunct al secretarului de șef pentru afaceri externe, alte persoane oficiale, experți români și iugoslavi, precum și Aurel Mălănășan, ambasadorul Republicii Socialiste România la Belgrad.

În aceeași zi, tovarășul Maxim Berghianu a făcut o vizită la Institutul pentru cercetări economice al Republicii Socialiste Serbia.

● CONFERINȚA U.N.C.T.A.D.

Conferința U.N.C.T.A.D. de la New Delhi își continuă lucrările. Marți pe lista vorbitorilor a fost înscris un număr de 17 șefi de delegații. Paralel, au loc ședințe ale celor cinci comitete de lucru, în care sînt aleși vicepreședinții și raportorii. Se stabilesc prioritățile în probleme ce le-au fost trimise spre dezbateri. Continuă, de asemenea, reuniunile private ale diferitelor grupuri de țări reprezentate la conferință. Șeful delegației române la Conferința Națiunilor Unite pentru Comerț și Dezvoltare, Gheorghe Rădulescu, vicepreședinte al Comitetului de Miniștri, a oferit marți în sala de mese a hotelului „Intercont” din New Delhi un dîneț „în cinstea unor participanți la conferință”. Au participat Abdel Moneim El Kaissini, ministrul planificării din R.A.U., fost președinte al primei conferințe U.N.C.T.A.D., Kurt Waldheim, ministrul de externe al Austriei, Gheorghe Hakim, ministrul de externe al Libanului, șefii ai altor delegații participante la Conferință.

● PROGRAMUL GUVERNULUI DANEZ

Noul prim-ministru Danez, Hilar Baunsgaard, a prezentat marți în fața parlamentului liniile generale ale programului guvernului de coaliție. Primul ministru a subliniat intenția guvernului de a menține politica de Danemarca la Piața comunității și de a stabili cu țările membre ale C.E.E. o cooperare strînsă. El a reafirmat fidelitatea Danemarcei față de angajamentele luate de guvernul precedent, atât în ce privește N.A.T.O. cît și O.N.U. „Autoritatea O.N.U. a spus el, trebuie să fie întărită. Totodată, premierul a subliniat intenția guvernului său de a activa pentru destinderea între Est și Vest. „Nu trebuie să avem nici un fel de arme nucleare în Danemarca, în Groenlanda, și nici mîdar pe cerul Groenlandei” a declarat Baunsgaard. El s-a pronunțat pentru o „Oprire necondiționată a bombardamentelor americane asupra Vietnamului de nord, ca o condiție prealabilă a negocierilor”.

● ADIO BENGHAZI...

Ultimul contingent britanic a părăsit luni baza militară engleză de la Benghazi (Libia). În drum spre Anglia, militarii britanici au făcut o escală în Malta. Garnizoana britanică, dizlocată la Benghazi cu 25 de ani în urmă, a fost astfel complet evacuată, conform acordului intervenit între guvernele Marii Britanii și Libiei. Un număr foarte restrîns de militari englezi vor rămîne în localitatea libiană Tobruk pînă la expirarea, în 1972, a tratatului dintre Marea Britanie și Libia.

Incidentul Brandt

Deși incidentul provocat de pretinsele declarații ireverențioase ale lui Willy Brandt la adresa șefului statului francez a fost în mod oficial aplanat, presa pariziană este de părere că influența lui asupra relațiilor franco-vest-germane se va face simțită încă mult timp. Cu cîntele ministrului de externe vest-german nu ar fi sîmțită alta emoție, dacă nu ar fi existat și alte motive de îngrijorare în legătură cu relațiile dintre cele două țări. Este un fapt, relevă comentarii, pe care nimeni nu a încercat să-l dezmințită, că într-o serie întreagă de probleme, între cele două guverne persistă serioase divergențe. „Incidentul Brandt” — termen încetățenit deja în comentariile de presă, nu a avut decât darul de a face să scoată la suprafață disensiunile dintre cele două guverne.

După reglementarea incidentului, scrie ziarul „L'AUREORE”, „este așteptată cu curiozitate vizita care urmează să aibă loc la 15 și 16 februarie la Paris a cancelarului Kiesinger și a vicecancelarului Brandt. Intrucît în Franța se consideră că — chiar dacă nu le-a pronunțat — cuvintele atribuite domnului Brandt reflectă mentalitatea politică a socialștilor vest-germani, atmosfera se anunță a fi destul de rece. Se subliniază în același timp, continuă „L'AUREORE”, că ministrul federal al afacerilor externe nu a dezmințit criticile franceze (problemele europene, N.A.T.O., politica în domeniul apărării). Nu scrisorile de scuze distribuite cu multă dărmăcie de agenția D.F.A. domnilor Couve de Murville, Seydoux și chiar vicecancelarului însuși vor putea schimba ceva în această pricină — încheie ziarul „L'AUREORE”.

Oficiul guvernamental „LA NATION” deși recunoaște contribuția adusă de Partidul social-democrat din Germania occidentală la stringerea legăturilor franco-vest-germane, arată că „guvernul federal trebuie să acționeze pentru menținerea politicii de pînă acum de apropiere franco-vest-germană”.

Pentru prima oară, tradiționalul decedat a model francez care se desfășoară la New York de 25 de ani, cu regularitate, între 10-20 ianuarie, a fost anulată. În marea metropolă de peste ocean, centrul confecțiilor americane a fost creat săptămîna trecută un „comitet de acțiune pentru boicotarea teșăturilor și modelelor

Nu lipse, în acest context, nici accente care frizează anecdota. Unul din principalii proprietari de garaje din Washington, Peter Funk, a publicat un anunț pe o întregă pagină din „NEW YORK TIMES” în atenția clientelei sale: „Dacă posedăți un automobil francez nu-l aduceți la noi. Nu dorim să adăpos-

șină „made in France”. La Chicago, una din cele mai în vogă rețele de restaurante, „Frații Schilder”, a aflat la loc vizibil anunțul: „Nu servim vinuri franceze. Dignitatea va fi mai plăcută!” „Curentul” l-a prins și pe unii congresmenți. Senatorul de Oklahoma, Drew Jackson, a cerut zilele

ite pe mulți oameni politici la Washington. Senatorul Mansfield a cerut nimerit să facă următoarea remarcă: „Cu greu am putea să apărăm mai ridicoli decît prin asemenea fronde care seamănă foarte bine cu obiceiul copiilor de a scoate limba atînci cînd n-au ce răspunde la observația unui prieten”.

În condițiile în care la New Delhi își desfășoară lucrările a II-a Conferința a Națiunilor Unite pentru comerț și dezvoltare, „braziliienii speră că Statele Unite nu vor risca o creștere a impopularității în fața lumii a treia” (LE FIGARO). Rămîne de văzut în ce măsură revendicările de importanță majoră pentru economia braziliană își vor găsi satisfacerea.

IOAN TIMOFTE

Complicații la Groote Shuur

Un purtător de cuvînt al spitalului „Groote Shuur” a declarat că în cursul zilei de luni pacientul Philip Blaiberg este totuși alarmant, deoarece i s-a format din nou lichid pericardic. Pur-tătorul de cuvînt a arătat că starea sîndată lui Blaiberg nu este totuși alarmantă, ameliorată după scoaterea lichidului.

„satisfăcătoare”. El a amintit că după 9 zile de la operație a-păruse același fenomen, dar starea sîndată lui Blaiberg nu este totuși alarmantă, ameliorată după scoaterea lichidului.